

ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ

към Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция вследствие на разширяването на Европейския съюз

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,
ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,
КРАЛСТВО ДАНИЯ,
ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,
РЕПУБЛИКА ЕСТОНΙΑ,
РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,
КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,
ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,
ИРЛАНДИЯ,
ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,
РЕПУБЛИКА КИПЪР,
РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,
РЕПУБЛИКА ЛИТВА,
ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,
РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,
РЕПУБЛИКА МАЛТА,
КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,
РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,
РЕПУБЛИКА ПОЛША,
ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,
РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,
СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,
РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,
КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

оттук нататък наричани за краткост „държавите-членки“, представлявани от Съвета на Европейския съюз, както и

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, представлявана от Съвета на Европейския съюз,

от една страна, и

РЕПУБЛИКА ТУРЦИЯ, оттук нататък наричана за краткост „Турция“,

от друга страна

като имат предвид, че:

(1) Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция (оттук нататък наричано за краткост „Споразумението от Анкара“)¹ бе подписано в Анкара на 12 септември 1963 г. и влезе в сила на 1 декември 1964 г., както и че в същото, чрез Допълнителен протокол, подписан на 30 юни 1973 г.², по силата на който същото става приложимо в Дания, Ирландия и Великобритания, са внесени изменения.

(2) Споразумението от Анкара, след внасянето на съответните изменения, стана приложимо и в Република Гърция, Кралство Испания, Република Австрия, Португалската република, Република Финландия и Кралство Швеция след тяхното присъединяване към Европейската общност.

(3) Споразумението от Анкара е приложимо в Турция и всички държави-членки на Европейския съюз след разширяването посредством Договора за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република към Европейския съюз (оттук нататък наричан за краткост „Договор за присъединяване“)³, подписан в Атина на 16 април 2003 г. и влязъл в сила на 1 май 2004 г.;

РЕШИХА и по-нататък да развият асоциирането в контекста на разширения Съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДОГОВАРЯЩИ СЕ СТРАНИ И ТЕРИТОРИЯ НА ПРИЛАГАНЕ

Член 1

¹ ОВ 217, 29.12.1964 г., стр. 3687.

² ОВ L 361, 31.12.1977 г., стр. 2.

³ ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 17.

1. Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република (оттук нататък наричани за краткост „нови държави-членки“) са страни по Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписано в Анкара на 12 септември 1963 г., като съответно одобряват и отбелязват, както и останалите държави-членки на Европейската общност, а именно Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Холандия, Република Австрия, Португалската република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, текстовете на настоящото споразумение, на протоколите и декларациите, приложени към Заключителния акт, подписан на същата дата, както и всички последващи приети изменения, споразумения, протоколи, решения и декларации, които имат отношение към Споразумението от Анкара.

2. Във всички текстове, упоменати в предишния параграф, изразът „Европейската икономическа общност“ или, в съкратен вид, „Общността“, се заменя с израза „Европейската общност“.

3. Член 29 от Споразумението от Анкара се заменя със следния текст:

„Член 29

Настоящото споразумение се прилага на територията, по отношение на която се прилага Договорът за създаване на Европейската общност, като се спазват условията, формулирани в посочения договор, както и на територията на Република Турция.“

ИЗТИЧАНЕ НА ДОГОВОРА ЗА ЕОВС И ПРОДУКТИТЕ ОТ ЕОВС

Член 2

Изтичане на договора за ЕОВС

За да вземат предвид неотдавнашните изменения в институционалното развитие в рамките на Европейския съюз, страните се споразумяха, че след изтичането на Договора за създаването на Европейската общност за въглища и стомана (ЕОВС) действащите понастоящем разпоредби в споразуменията и свързаните с него актове в член 1, параграф 1, отнасящи се до Европейската общност за въглища и стомана, се счита, че се отнасят до Европейската общност, която е правопреемник на всички права и задължения, договорени от Европейската общност за въглища и стомана.

Член 3

Правила за произхода

Протокол 1 към Споразумението между Европейската общност за въглища и стомана и Република Турция относно търговията с продукти, включени в

Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана⁴ (оттук нататък наричано за краткост „Споразумението за въглища и стоманени изделия“) се изменя, както следва:

1. Член 16, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Удостоверенията за движение EUR.1, издадени със задна дата, следва задължително да са заверени с едно от следните вписвания:

“

2. Член 17, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Дубликатът, издаден по този начин, следва задължително да бъде отбелязан с една от следните думи:

“

3. Приложение IV се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Текст на фактурната декларация

Фактурната декларация, текстът на която е даден по-долу, следва задължително да бъде съставена в съответствие с бележките под линия. Бележките под линия не трябва да се цитират.

Версия на испански език

Версия на чешки език

Версия на датски език

Версия на немски език

Версия на естонски език

Версия на гръцки език

⁴ ОВ L 227, 7.9.1996 г., стр. 3. Споразумение, изменено с Решение № 2/99 на Съвместния комитет (ОВ L 212, 12.8.1999 г., стр. 21).

Версия на английски език

Версия на френски език

Версия на италиански език

Версия на латвийски език

Версия на литовски език

Вариант на унгарски език

Версия на малтийски език

Версия на нидерландски език

Версия на полски език

Версия на португалски език

Версия на словенски език

Версия на словашки език

Версия на фински език

Версия на шведски език

22005A0930(01) – ЦПР - редактиран

Версия на турски език

.....⁽³⁾ (Място и дата)

.....⁽⁴⁾

(подпис на износителя, в допълнение името на лицето, подписало декларацията, следва задължително да бъде нанесено с четливи букви)

⁽¹⁾ В случаите, в които фактурната декларация е съставена от одобрен износител по смисъла на значението от член 20 от Протокола, на това място следва задължително да се посочи номера на разрешителното на одобрения износител. В случаите, в които фактурната декларация не е съставена от одобрен износител, думите в скоби се пропускат или мястото се оставя празно.

⁽²⁾ Да се посочи произходът на продуктите. В случаите, в които фактурната декларация изцяло или частично се отнася за продукти с произход от Сеута или Мелила по смисъла на член 33 от Протокола, износителят следва задължително ясно да ги обозначи в документа, за който се съставя декларацията посредством символа „СМ“.

⁽³⁾ Тези обозначения могат да се пропуснат, ако информацията се съдържа в самия документ.

⁽⁴⁾ Виж член 19, параграф 5 от протокола. В случаите, в които няма изискване износителят да постави своя подпис, освобождаването от подпис е свързано и с освобождаване от посочване името на лицето, подписало документа (*).

(*) Протоколът, на който се позовават настоящите бележки под линия, се отнася за протокол 1 към Споразумението между Европейската общност за въглища и стомана и Република Турция относно търговията с продукти, включени в Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана.“

СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОДУКТИ

Член 4

Правила за произхода

Протокол 3 към Решение № 1/98 на Съвета на асоцииране ЕО—Турция от 25 февруари 1998 г. относно режима на търговия със селскостопански продукти⁵ (оттук нататък наричано за краткост „Решение относно селскостопанските продукти“) се изменя, както следва:

⁵ ОВ L 86, 20.3.1998 г., стр. 1.

1. Член 16, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Удостоверенията за движение EUR.1, издадени със задна дата, следва задължително да са заверени с едно от следните вписвания:

“

2. Член 17, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Дубликатът, издаден по този начин, следва задължително да бъде отбелязан с една от следните думи:

“

3. Приложение IV се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Текст на фактурната декларация

Фактурната декларация, текстът на която е даден по-долу, следва задължително да бъде съставена в съответствие с бележките под линия. Бележките под линия не трябва да се цитират.

Версия на испански език

Версия на чешки език

Версия на датски език

Версия на немски език

Версия на естонски език

Версия на гръцки език

Версия на английски език

Версия на френски език

Версия на италиански език

Версия на латвийски език

Версия на литовски език

Вариант на унгарски език

Версия на малтийски език

Версия на нидерландски език

Версия на полски език

Версия на португалски език

Версия на словенски език

Версия на словашки език

Версия на фински език

Версия на шведски език

Версия на турски език

.....⁽³⁾ (Място и дата)

.....⁽⁴⁾

(подпис на износителя, в допълнение името на лицето, подписало декларацията, следва задължително да бъде нанесено с четливи букви)

(¹) В случаите, в които фактурната декларация е съставена от одобрен износител по смисъла на значението от член 20 от Протокола, на това място следва задължително да се посочи номера на разрешителното на одобрения износител. В случаите, в които фактурната декларация не е съставена от одобрен износител, думите в скоби се пропускат или мястото се оставя празно.

(²) Да се посочи произходът на продуктите. В случаите, в които фактурната декларация изцяло или частично се отнася за продукти, произхождащи от Сеута или Мелила по смисъла на член 33 от Протокола, износителят следва задължително ясно да ги обозначи в документа, за който се съставя декларацията посредством символа „СМ“.

(³) Тези обозначения могат да се пропуснат, ако информацията се съдържа в самия документ.

(⁴) Виж член 19, параграф 5 от Протокола. В случаите, в които няма изискване износителят да постави своя подпис, освобождаването от подпис е свързано и с освобождаване от посочване името на лицето, подписало документа (*).

(*) Протоколът, на който се позовават настоящите бележки под линия, се отнася за протокол 1 към Споразумението между Европейската общност за въглища и стомана и Република Турция относно търговията с продукти, включени в Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана.“

Член 5

Приспособяване на тарифните квоти за селскостопански продукти

Разпоредбите за износ в Общността, приложими по отношение на някои селскостопански продукти с произход от Турция, както и разпоредбите за внос в Турция, приложими по отношение на някои селскостопански продукти с произход от Общността, се съгласуват от страните съвместно и методично във възможно най-кратък срок и в съответствие с институционалната рамка на Споразумението от Анкара. При тези действия се спазват надлежно концесиите за търговия и традиционните потоци в търговията със селскостопански продукти, съществуващи между Турция и новите държави-членки.

РАЗПОРЕДБИ ЗА МИТНИЧЕСКИЯ СЪЮЗ

Член 6

Удостоверение за движение А.TR и административно сътрудничество

1. Надлежно издадените в Турция или в новите държави-членки удостоверения за движение А.TR се приемат в съответните страни. Разпоредбите за издаване на удостоверенията за движение А.TR, наред с

разпоредбите, отнасящи се до съответното административно сътрудничество, са формулирани в Решение 1/2001 на Комитета за митническо сътрудничество между ЕО и Турция⁶.

2. Издадените в съответствие с член 10 от Решение 1/2001 дубликати на удостоверения за движение А.ТR следва задължително да се заверяват с една от следните думи:

3. Издадените в съответствие с опростената процедура съгласно член 11, параграф 6 от Решение 1/2001 удостоверения за движение А.ТR следва задължително да се заверяват с едно от следните вписвания:

.

4. Издадените със задна дата съгласно член 14 от Решение 1/2001 удостоверения за движение А.ТR следва задължително да се заверяват с едно от следните вписвания:

.

Член 7

Стоки с материали от клиента

1. В съответните страни се приема информационна бланка INF 2, издадена надлежно в съответствие с членове 22—26 от Решение 1/2001 на Комитета за митнически съюз между ЕО и Турция, от Турция или новите държави-членки.

2. Дубликатите на информационни бланки INF 2, издадени в съответствие с член 26 от Решение 1/2001, следва задължително да са отбелязани с една от следните думи:

.

Член 8

Върнати стоки

1. В съответните страни се приема информационна бланка INF 3, издадена надлежно в съответствие с членове 35—41 от Решение 1/2001 на Комитета за митнически съюз между ЕО и Турция, от Турция или новите държави-членки.

2. Дубликатите на информационни бланки INF 3, издадени в съответствие с член 40 от Решение 1/2001, следва задължително да са отбелязани с една от следните думи:

⁶ ОВ L 98, 7.4.2001 г., стр. 31. Решение, изменено с Решение № 1/2003 (ОВ L 28, 4.2.2003 г., стр. 51).

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Доказателство за статут съгласно разпоредбите за свободно обращение на промишлени продукти

1. Доказателствата за произход, надлежно издадени или от Турция или от нова държава-членка в рамките на преференциалните търговски споразумения, прилагани помежду им и даващи възможност на Общността за кумулация на произход, въз основа на еднакви правила за произхода и забрана на всякакви отстъпки и премахване на мита върху съответните стоки, се приемат в съответните страни като доказателство за статут съгласно разпоредбите за свободно обращение на промишлени продукти, посочени в Решение № 1/95 на Съвета за асоцииране ЕО-Турция от 22 декември 1995 г. относно изпълнението на заключителната фаза на Митническия съюз⁷, при условие че:

- а) доказателството за произход и транспортните документи са издадени не по-късно от 30 април 2004 г.;
- б) доказателството за произход е представено на митническите власти в рамките на четири месечния срок, с начало 1 май 2004 г.

В случаите, в които стоките са били декларирани за внос в Турция или в нова държава-членка преди датата 1 май 2004 г., в рамките на гореспоменатите преференциални търговски споразумения, дадено доказателство за произход, издадено със задна дата и съответстващо на тези споразумения може също да бъде прието, при условие че е представено на митническите власти в срок най-късно до 31 август 2004 г.

2. Исканията за последваща проверка на доказателство за произход, упоменати в параграф 1, се приемат от компетентните митнически власти на Турция или на новите държави-членки през период от три години след издаването на съответното доказателство за произход и могат да се внасят от тези власти в течение на тригодишен период, считано от датата на приемане на представеното на тези власти доказателство за произход в подкрепа на декларацията за внос.

Член 10

Доказателство за произход и административно сътрудничество съгласно разпоредбите от преференциалните споразумения относно въглищата, стоманените изделия и селскостопанските продукти⁸

⁷ ОВ L 35, 13.2.1996 г., стр. 1. Решение, изменено с Решение № 2/1999 (ОВ L 72, 18.3.1999 г., стр. 36).

⁸ Упоменато в Акта за присъединяване от 2003 г., приложение IV № 5, параграфи 3—5 (ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33).

1. Доказателствата за произход, надлежно издадени от Турция или от нова държава-членка в рамките на преференциални споразумения, прилагани помежду им и отнасящи се за продукти, различни от продуктите, упоменати в член 9, се приемат в съответните страни, при условие че:

а) придобиването на такъв произход предоставя преференциално тарифно условие на базата на преференциалните тарифни мерки, съдържащи се или в Споразумението за въглицата и стоманените изделия, или в Решението относно селскостопанските продукти;

б) доказателството за произход и транспортните документи са издадени не по-късно от 30 април 2004 г.;

в) доказателството за произход е представено на митническите власти в рамките на четиримесечния период с начало 1 май 2004 г.

В случаите, в които стоките са били декларираны за внос в Турция или в нова държава-членка преди датата 1 май 2004 г., в рамките на гореспоменатите преференциални търговски споразумения, дадено доказателство за произход, издадено със задна дата и съответстващо на тези споразумения може също да бъде прието, при условие че е представено на митническите власти в срок най-късно до 31 август 2004 г.

2. Турция и новите държави-членки имат правото да задържат разрешителните, с които се дава статут на „одобрени износители“ в рамките на преференциалните споразумения, прилагани помежду им, при условие че:

а) такава разпоредба е предвидена и в споразуменията, подписани между Турция и Общността преди 1 май 2004 г.; и

б) одобреният износител прилага действащите правила за произход в съответствие с посоченото споразумение, предвидени или в Протокол 1 към Споразумението за въглицата и стоманените изделия, или в Протокол 3 към Решението относно селскостопанските продукти.

Тези разрешителни се заменят не по-късно от една година след датата на присъединяване с нови разрешителни, издадени в съответствие с условията или в Протокол 1 към Споразумението за въглицата и стоманените изделия, или в Протокол 3 към Решението относно селскостопанските продукти.

3. Исканията за последваща проверка на доказателство за произход, упоменати в параграф 1, се приемат от компетентните митнически власти на Турция или на новите държави-членки през период от три години след издаването на съответното доказателство за произход и могат да се внасят от тези власти в течение на тригодишен период, считано от датата на приемане на представеното на тези власти доказателство за произход в подкрепа на декларацията за внос.

Член 11

Стоки в движение

1. Разпоредбите за свободно обращение на промишлени продукти, формулирани в Решение № 1/95 на Съвета за асоцииране ЕО—Турция, или преференциалните тарифни условия, предоставени въз основа на преференциалните тарифни мерки, съдържащи се или в Споразумението за въглищата и стоманените изделия, или в Решението относно селскостопанските продукти, могат да се прилагат по отношение на стоките, изнесени от Турция, предназначени за някоя от новите държави-членки, или от някоя от новите държави-членки, предназначени за Турция, които съответстват или на условията за изпълнение разпоредбите за свободно обращение на промишлените продукти, или на разпоредбите или от Протокол 1 към Споразумението за въглищата и стоманените изделия, или от Протокол 3 към Решението относно селскостопанските продукти, и които към датата на присъединяване са или в движение, или се намират на временен склад, в митнически склад или в зона за свободна търговия в Турция или в такава нова държава-членка.

2. В такива случаи се прилагат разпоредбите за свободно обращение на промишлените продукти или преференциални тарифни условия, при условие че на митническите власти на страната вносител, в рамките на четири месеца от датата на присъединяването се представи или доказателство за статут, или доказателство за произход, издадено със задна дата от митническите власти на страната износителка.

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 12

Настоящият протокол представлява неразделна част от Споразумението от Анкара.

Член 13

1. Настоящият протокол се ратифицира или одобрява от страните в съответствие със собствените им процедури.

2. Страните се нотифицират помежду си относно изпълнението на съответните процедури, посочени в параграф 1. Инструментите за ратификация или одобрение се депонират в Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

Член 14

Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от първия месец след датата на депозиране на последния инструмент за ратификация или одобрение; той се прилага, считано от 1 май 2004 г.

Член 15

Настоящият протокол се съставя в дубликати на английски, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, словенски, словашки, унгарски, фински, френски, чешки, шведски и турски език, като всички текстове са еднакво автентични.

Член 16

Текстът на Споразумението от Анкара, включително приложенията и протоколите, представляващи неразделна част от него, както и Заключителния акт, заедно с Декларациите, приложени към него, се съставя на естонски, латвийски, литовски, малтийски, полски, словашки, словенски, унгарски и чешки език, като тези текстове са автентични, по същия начин както и оригиналният текст. Съветът за асоцииране одобрява тези текстове.